

Opening

Niet eerder zat de lucht zo dicht,
ontbrak de dag elk spiertje licht
of was de wereld ooit zo grauw,
onzichtbaarder het hemels blauw.

Nooit meer verlaten lag het veen,
stond schimmiger die man alleen
die er zijn hoorn hief naar het zwerk,
een even machteloos als nietig werk.

Ik weet niet wie precies begon
van tweeën één: de blazer of de zon.

Nog voor de avond was gevallen,
de echo de hoorn weerom liet schallen,
brak aan de kim de lucht uiteen,
een baan van louter licht verscheen.

Jacobus Trijsburg

Barchem, 18 februari '05